

gængelig, dels at der skal være udvist et utilbørligt forhold overfor ham. Dette sidste kan bestå i, at nogen enten har gjort sig skyldig i tillidsbrud ved at lade oplysninger om opfindelsen gå videre eller uretmæssig er kommet i besiddelse af oplysningerne.

Der er foretaget en ændring af stk. 3, nr. 1, i forhold til komiteernes udkast, idet det kunne være tvivlsomt, om den heri anvendte formulering også omfattede de tilfælde, hvor nogen uretmæssigt har skaffet sig oplysning om opfindelsen. I forbindelse hermed er der foretaget en redaktionel ændring af bestemmelsen.

Det valgte udtryk „åbenbart misbrug“ er i nøje overensstemmelse med den sprogbrug, der er valgt for de tilsvarende bestemmelser i EEC-udkastet og i den inden for Europarådet vedtagne konvention og bør derfor bevares, uanset at det tilsigtede forhold måske kunne udtrykkes klarere.

Undtagelsen under 2) svarer i hovedsagen til § 28, 1. stk., i den gældende lov. Bestemmelsen findes i Pariserkonventionen og er begrænset til det område, som Pariserunionens medlemmer har forpligtet sig til at anerkende. Nogen mulighed for, som det i en enkelt af de indhentede udtalelser er ønsket, at ophæve den pågældende bestemmelse foreligger således ikke.

Til § 3.

Ved patentet opnås en af retsordenen beskyttet eneret til at udnytte opfindelsen i modsætning til den blot faktiske eneret, som opfinderen kan forbeholde sig ved f. eks. at hemmeligholde opfindelsen. Derved opstår også mulighed for patenthaveren til retligt at disponere over patentet, der i denne henseende bliver ligestillet med andre formuegoder. Dette forhold har allerede fundet udtryk i forslaget § 1, hvor patentretten defineres som en „eneret“ til erhvervsmæssigt at udnytte opfindelsen.

Det nærmere indhold af patentretten er angivet i nærværende paragraf.

Bestemmelsen i den gældende patentlovs § 5 går alene ud på, at ingen uden patenthaverens samtykke må forfærdige, indføre eller forhandle den patenterede — eller ved den patenterede fremgangsmåde tilvirkede — genstand eller anvende den patenterede fremgangsmåde.

I forhold hertil er nærværende bestemmelse udvidet og affattet i en mere generel form. Principielt omfatter den alle tænkelige former af erhvervsmæssig udnyttelse. De særligt nævnte former er alene at betragte som eksempler.

I redaktionel henseende er der foretaget visse ændringer i komiteernes udkast. I overensstemmelse med resultatet af drøftelserne under departements-

forhandlingerne er det fundet rigtigst at søge at give lovteksten en mere præcis form ved at give de særskilt opregnede udnyttelsesformer tilknytning til de opfindelseskategorier, som de kan referere sig til, dog således at man herunder har begrænset sig til de i praksis to vigtigste kategorier, nemlig fremgangsmåder og genstande. Andre kategorier er omfattet af tilføjelsen „eller på anden måde“.

Efter komiteernes forslag er det den uhjemlede erhvervsmæssige udnyttelse af opfindelsen, som skal være forbudt. I ordet „uhjemlet“ ligger ikke blot at patenthaverens samtykke er fornøden hjemmel, men der sigtes også f. eks. til tvangsalicensbestemmelserne m. v. I denne henseende foreligger ingen realitetsændringer.

Udnyttelsen kan være i strid med eneretten, selv om den virksomhed, hvori udnyttelsen sker, ikke er af økonomisk art, men f. eks. statslig eller kommunal forvaltning. Virksomheder, der drives i velgørende eller ideelt øjemed, må ligeledes respektere patentbeskyttelsen.

Ethvert udbud til salg, som sker i patenttiden, omfattes af eneretten, således også udbud, der tager sigte på levering, som først skal finde sted efter patenttidens udløb.

Paragraffens stk. 2 omhandler den såkaldte indirekte produktbeskyttelse.

Denne bør ikke omfatte alle arter af fremgangsmåder, men alene sådanne, der udgør fremstilling i mere snæver betydning.

Som påpeget af komiteerne kan patenterbare fremgangsmåder være fremstillingsmåder for produkter eller andre fremgangsmåder. Som eksempel på sådanne andre fremgangsmåder nævner komiteerne undersøgelses- eller målemetoder, manøvrering, signalering o. lign. Den indirekte produktbeskyttelse er i lovforslaget begrænset til fremstillingsmåder (fremgangsmåder til fremstilling af et produkt). Det indhold, som ordet „fremstilling“ har i sædvanlig sprogbrug, turde i reglen give tilstrækkelig vejledning ved bedømmelsen af, om en fremgangsmåde skal betragtes som fremstillingsmåde med den anførte virkning.

Det beskyttelsesværdige ligger i disse tilfælde i fremgangsmåden, og den indirekte produktbeskyttelse tager sigte på at forhindre, at det værn, som patentet skal give for fremgangsmåden, bliver helt eller delvis illusorisk. Uden den indirekte produktbeskyttelse ville produktet kunne tilvirkedes i et fremmed patentfrit land efter den her i landet patenterede fremgangsmåde, for derefter at eksporteres hertil. Da selve produktet ikke er patentbeskyttet, ville dette da ikke kunne forhindres med hjemmel i fremgangsmådepatentet. Gennem den in-